

Disney
KAUNITAR
JA KOLETIS

Vanemuise teater esitleb / Theatre Vanemuine presents

Disney muusikali / Disney's musical

Kaunitar ja koletis

Beauty and the Beast

Muusika / Music
ALAN MENKEN

Laulusõnad / Lyrics
HOWARD ASHMAN & TIM RICE

Libreto / Book by
LINDA WOOLVERTON

Algupärandi lavastaja / Original producer
ROBERT JESS ROTH

Originaallavastus / Originally produced by
DISNEY THEATRICAL PRODUCTIONS

Lavastaja / Directed by GEORG MALVIUS (Rootsi / Sweden)

Muusikajuht ja dirigent / Musical supervision by MARTIN SILDOS

Dirigent / Conductor ERKI PEHK

Lavakunstnik / Scenographer IIR HERMELIIN

Kostüümikunstnik / Costumes designed by MARE RAIDMA

Koreograaf / Choreographed by ADRIENNE ÅBJÖRN (Rootsi / Sweden)

Koreograafi assistent / Choreographer's assistant JANEK SAVOLAINEN

Valguskujundus / Lighting designed by PALLE PALMÉ (Rootsi / Sweden)

Helirežissöör / Sound designed by TOOMAS PAIDRA

Inspitsiendid / Stage managers HELI ANNI & ÜLLE TINN

Lavastaja assistent / Director's assistant ELLEN MAISTE

Lavavõitluse seadja / Stage combat choreographer KAIRE RUSS

Kontsertmeistrid / Rehearsal pianists ELE SONN & KATRIN NUUME

Koormeister / Chorus master PIRET TALTS

Produtsent / Producer MARIKA GOLDMAN

Tõlkijad / Translators VILLU KANGUR & TÕNU OJA

Esietendus 24.11.2018 Vanemuise suures majas

Premiere on 24.11.2018 in the Grand Building of the Vanemuine Theatre

Muusikali „Kaunitar ja koletis“ esitatakse koostöös Music Theatre International'iga (Euroopa)
Musical „Beauty and the Beast“ is licenced by Music Theatre International (MTI Europa)

Koletis/prints

Isekas ja eelarvamustega prints, kes on kalkuse ja ülbuse eest muundatud hirmsaks koletiseks. Koletis on äkiline ja nõudlik, aga tuleb välja, et pahura toriseja kesta sees on suur ja soe süda.

RENÉ SOOM (RO Estonia) või

KALLE SEPP (ETA revüüteater „Starlight Cabaret“)

Belle

Särav ja nutikas noor kaunitar, kes tahab elult rohkemat kui väikese linna igapäev pakub. Belle'i peetakse omamoodi veidrikuks.

SAARA KADAK (Rakvere Teater) või KÄRT ANTON

Maurice

Belle'i armastav isa, ekstsentriline leiutaja.

ANDRES MÄHAR või SIMO BREEDE

Gaston

Meie loo negatiivne tegelane. Edev, isekas ja ennast imetlev kelm, kes on otsustanud iga hinna eest Belle'iga abielluda.

MIHKEL TIKERPALU (Teater NUKU) või OLIVER TIMMUSK

Le Fou

Gastoni kohmakas kambajõmm.

NORMAN SALUMÄE või SAAMUEL PILPAK

Lumiére

Elegantne ja sundimatult graatsiline prantslane. Võluküünlajalg, kes on ühtlasi lossi ülemteener.

JUSS HAASMA või SILVER LAAS

Cogsworth

Üles keeratud ja veidi vanamoeline lauakell. Koletise lossi kojaülem.

AIVAR TOMMINGAS või LAURI LIIV

Emand Potts (Teekann)

Lahke ja emalik võluteekann. Lossiköögi perenaine.

MERLE JALAKAS või ELE MILLISTFER

Chip

Noor teetass, emand Teekannu poeg.

HANNES HANIMÄGI või KARDO KOPPEL

Babette (Tolmuhari)

Nipsakas ja flirtiv tolmuhari, kes otsib Lumiére'i tähelepanu.

Lossi teenijatüdruk.

NELE-LIIS VAIKSOO või ANETT VIINALASS

Madame de la Grande Bouche (Madame Riidekapp)

Riidekapiks muundatud endine ooperiprimadonna.

KARMEN PUIS või KRISTINA VÄHI

Monsieur D'Arque

Kohaliku hullumaja friigist juhataja, kes sepitseb pidevalt uusi salaplaane.

RISTO ORAV või SIMO BREEDE

Jutustaja

MAIRO LIBBA või HUBERT UKU PRANK

Linnaelanikud, võlutud esemed, kõrtsilised jt.

Vanemuise balletitrupp ja ooperikoor

Vanemuise sümfooniaorkester

uinasjutte armastasin juba lapsena. Vanemad ei lubanud mul õhtul hilja voodis raamatuid lugeda, aga tegin seda taskulambiga teki all salaja siiski! Vendade Grimmide, Hans Christian Andersen ja teiste meistrite lood olid mu lapsepõlve lahutamatu osa.

Unistasin alati, et võiksin olla nägus prints, kes päästab mõne printsessi. Kui ma olin 11-aastane, lavastas mu õpetaja ühe jõulunäidendi, aga mulle selles osa ei antud. Aasta hiljem ütlesin õpetajale, et kirjutan ja lavastan näidendi ise ja teingi seda! Lisaks mängisin peaosa – prints! See oli mu teatrikarjääri algus. Nüüd, peale 60 näidendi, 75 muusikali ja 20 ooperi lavastamist armastan ma ikkagi endiselt muinasjutte.

„Kaunitar ja koletis“ on lugu südametust printsist, kes on muundatud koletiseks, et teda isekuse eest karistada. Et uuesti inimeseks saada, peab koletis õppima armastama kaunist noort neidu, kelle ta on oma võlulossi vangistanud. Aga aega selleks pole liiga palju jäänud...

Imeline muinasjutt, millest on tehtud suurepärase muusikal kogu perele, on võlunud paljusid vaatajaid üle maailma ja täna saate selle maagiast osa ka teie!

Georg Malvius

lavastaja

I loved fairy tales as a child. The adults didn't want me to read in bed but I fooled everyone by using a torch and reading under my blanket! And so the stories of the Brothers Grimm, Hans Christian Andersen etc have been the important part of my childhood.

I always dreamed of being the handsome prince saving the princess. When I was 11 years old my teacher directed a small Christmas show and I was not given a part. A year later I told my teacher that I shall write the play and direct it – and I did! I also played the main part – The Prince! That was the start of my career in theatre. Today after more than 60 plays, 75 musicals and 20 operas I still love fairytales!

Beauty and the Beast tells the story of a cold-blooded prince who has been magically transformed into an unsightly creature as punishment for his selfish ways. To revert into his true human form, the Beast must first learn to love a bright, beautiful young woman whom he has imprisoned in his enchanted castle before it is too late.

Beauty and the Beast is just such a great fairy tale – and a great musical for all the family.

You are welcome to a little village and the enchanting castle where anything can happen!

Georg Malvius

Director

Lumière – Silver Laas, Belle – Kärt Anton, Koletis – Kalle Sepp, Cogsworth – Lauri Liiv

Jutustaja – Hubert Uku Prank

Disney „Kaunitar ja koletis“ on publiku lemmik kõikjal maailmas, seda on Broadwayl mängitud tervelt 13 aastat ning muusikali on lavastatud peaaegu 40 riigis. Oscari võitnud animafilmil põhinevas lavastuses kõlavad Alan Menkeni ja Howard Ashmani imelised laulud, millele on lisatud uusi lugusid Menkenilt ning Tim Rice’ilt. Broadway originaal-lavastus nomineeriti üheksale Tony auhinnale, sealhulgas parima muusikali tiitlile. Selles ammusest ajast pärit muinas-jutu lavastus on tõeline vaatemäng nii noortele kui ka vanadele: see on tõeline pereteater oma täies hiilguses.

Alan Menkeni tuntumate muusikalide hulka kuuluvad „Väike õuduste pood“, „Kaunitar ja koletis“, „Jõululugu“, „Väike merineitsi“, „Aladdin“, „Jumalaema kiriku kellalööja“ jt. Ta on kirjutanud ka tuntud filmimuusikat. Menken on võitnud kaheksa Oscarit, 11 Grammyt, seitse Kuldgloobust, London Evening Standardi teatripreemia ning Olivier’, Outer Critics Circle’i ja Drama Deski auhinna. 2001. aastal nimetati ta Disney legendiks. 2010. aastal sai ta omanimelise tähe Hollywoodi tähtede alleel.

Howard Ashman on loomegeenius ja Disney animafilmide peamine taaspopulariseerija. Ta on andnud oma panuse teostesse „Väike merineitsi“, „Aladdin“ ning „Kaunitar ja koletis“.

Tim Rice on töötanud muusika-, teatri- ja filmimaailmas alates 1965. aastast, kui ta tutvus Andrew Lloyd Webberiga. Koos võeti koos sihiks Andrew unistus – muusikali-teater. Tim on teinud koostööd ka teiste kuulsate ja auhinnatud heliloojate nagu Elton Johni („Lõvikuningas“, „Aida“), Alan Menkeni („Aladdin“, „King David“, „Kaunitar ja koletis“) ning Bjorn Ulvaeusi ja Benny Anderssoniga („Chess“).

Linda Woolvertoni kirjutatud stsenaariumide hulka kuulub animafilm „Kaunitar ja koletis“. Ta on kirjutanud raamatu „Kaunitar ja koletis“ (parima muusikaliraamatu Tony nominent, 1998. aasta parima uue muusikali Olivier’ auhinna võitja), millel põhineb Broadway muusikal, ning Elton Johni ja Tim Rice’i „Aida“. Lisaks on Woolverton kahe noorteraamatute autor.

Sisukokkuvõte

Esimene vaatus

las kord üks nooruke prints, kellel oli olemas kõik, mida hing ihkas, kuid kes oli ära hellitatud ja isekas. Ühel õhtul tuli lossi vana kerjusnaine ning palus printsilt peavarju, pakkudes vastutasuks ühtainsat punast roosi. Prints tundis naise räsitud välimuse vastu vastikust, naeris põlastavalt kingituse üle ja keeldus vana naise palvest. Kerjus hoiatas printsi: „Ära lase välimusel end petta, tõeline ilu on inimese sees.“ Prints aga ei võtnud teda tõsiselt. Järsku heitis naine oma inetu rüü ja muundus imekauniks nõianeiuks. Prints proovis vabandust paluda, ent oli juba liiga hilja: naine oli näinud, et tema südames ei ole armastust. Karistuseks muundas ta printsi inetuks koletiseks ning loitsis ära lossi ja kõik selle elanikud. Nõid jättis talle üksnes võlupeegli, kust prints sai näha ülejäänud maailma, ja pakutud roosi, mis osutus tõeliselt maagiliseks. See roos võis õitseda aastaid, kuid mitte igavesti. Kui enne viimase õielehe langemist ei õpi prints peale enda ka teisi armastama, jääb ta igaveseks nõiutuks – temast saab alatiseks koletis.

Lossi lähedal asub vaikne maaliline küla täis tavalist elu elavaid inimesi. Ometi on külas ka kaks erakordset elanikku: ilus ja tark Belle ning tema eriline isa – leiutaja Maurice. Gaston, üks „populaarsemaid“ külaelanikke, on otsustanud Belle’iga abielluda, sest see tüdruk on kõige kaunim ja seega tema jaoks kõige sobivam.

Ükskord pani isa kaela Belle’i kingitud salli, võttis kaasa uue leiutise ja sõitis lauldes läbi metsa laadale. Väljas läks aina pimedamaks ja järsku oli kuulda ulgumist. Eikusagilt ilmus metsik hundikari, Maurice põgenes elu eest ning jättis oma leiutise ja salli maha. Ootamatult jõudis ta hirmuäratava vana lossini. Avaras ja näilisel tühjas lossis avastas Maurice hämmastunult, et see on nõiutud esemeid täis – kerjusnaise loits muundas ka printsi teenijad võluesemeteks. Hurmav ja nägus küünlajalg Lumière, üleskeeratud lauakell Cogsworth ning armas ja hoolitsev emand Teekann proovisid Maurice’i olemist mugavamaks teha, peites teda samal ajal oma isanda – koletise – eest. See aga ei õnnestunud ja koletis heitis vana mehe halastamatult vangikongi.

Samal ajal tahab Gaston Belle’i kosida. Väites, et „ta lihtsalt ei vääri sellist meest“, lükkab Belle ettepaneku tagasi. Alandatud Gaston küll lahkuab, aga säilitab meelekindluse: Belle’ist peab saama tema naine! Järsku ilmub LeFou, kes otsib Gastoni, endal kaelas Maurice’i sall, mille ta leidis teeristi lähedalt. Belle tõttab kohe kallist isa otsima. Isa jälgi ajades jõuab tüdruk lossini. Avastanud, et Belle on lossis, muutuvad nõiutud elanikud taas lootusrikkaks – Belle võib olla neiu, kes aitab isandal loitsu murda. Viimaks leiab tüdruk oma isa vangikongist. Ühtäkki ilmub koletis, kellele Belle pakub ennast isa asemel vangiks. Koletis on sellega nõus. Belle juhatatakse lossi kõige parematesse ruumidesse, kuid koletis keelab tal rangelt selle läänetiiba minemise.

Samal ajal kurvastab Gaston kõrtsis, et Belle tema ettepaneku tagasi lükkas, aga liitub siis rõõmsalt seltskonnaga ning tantsib ja laulab iseenda kiituseks. Keset kõrtsipidu tormab sisse Maurice, kes palub meeletult abi oma armsa Belle’i päästmiseks õudse koletise küüsis. Kuulates Maurice’i kurtmist, tekib Gastonil üks mõte.

Lossis ootab koletis Belle'i õhtusöögile, kuid tüdruk ei taha tulla. Koletis vihastab ja keelab Belle'ile söögi andmise, kuid emand Teekann ei ole sellega nõus. Belle tunneb maagilisest õhtusöögist ja lossi eriskummalistest asukatest tõelist rõõmu ning palub uutel sõpradel endale maja tutvustada. Belle lipsab oma teejuhtide pilgu alt minema ja jõuab keelatud läänetiiba. Koletise toast klaaskupli alt avastab ta võluuroosi. Sel hetkel ilmub välja ka koletis. Hirmunud tüdruk murrab oma lubaduse lossist mitte lahkuda ja põgeneb koletise viha eest. Mõistes, millega ta hakkama on saanud, nukrutseb koletis Belle'i lahkumise ja iseenda väheneva inimlikkuse pärast.

Teine vaatus

Lossist läbi metsa põgenedes leiab Belle end ühtäkki metsiku hundikarja keskelt. Koletis tormab talle appi ja saab võitluse käigus haavata. Mõlemad mõistavad, et on teineteise vastu eksinud. Nende vastastikune usaldus kasvab koletise haavade ravimise käigus ning Lumière, Cogsworth ja emand Teekann sepitsevad juba vaikselt nõidusest pääsemise plaani. Koletis näitab Belle'ile oma suurt hüljatud raamatukogu ja tunnistab, et ta ei oskagi lugeda. Belle'il on koletisest kahju ja ta hakkab koletisele ette lugema. Mõlemale tundub et nad peaksid oma sõprust uuesti alustama ja neiu kutsub koletise endaga õhtustama.

Samal ajal kohtuvad Gaston ja LeFou hullumaja omaniku härra D'Arque'iga. Kõikide argpükslike sepitsuste suure austajana nõustub härra D'Arque Gastoni aitama ning koos tähistatakse plaani kindlat õnnestumist.

Lossi läänetiivas valmistavad Lumière ja Cogsworth koletist ette õhtusöögiks Belle'iga. Koletis pihib häbelikult, et on Belle'isse armunud, kuid tunnistab, et kardab seda neiule öelda. Tema teenijad innustavad koletist riskima. Tantsu ajal proovib koletis oma tundeid väljendada, kuid lööb araks, sest märkab, et miski häirib Belle'i. Koletis näitab Belle'ile oma võlupeeglit, kust tüdruk saab taas Maurice'i näha. Peeglist vaadates näeb tüdruk metsa eksinud isa. Koletis saadab neiu isa juurde ning annab talle kaasa võlupeegli. Kõik lossielanikud on pettunud, et isand lasi Belle'il minna, kuid emand Teekann mõistab, et viimaks on koletis õppinud armastama.

Belle leiab oma isa ning selgitab koletise tegelikke kavatsusi. Ta kirjeldab, kuidas kõik on muutunud. Härra D'Arque ja tema jõuk saabuvad, et viia Maurice hullumajja. Gaston lubab „selle väikese arusaamatuse lahendada“, juhul kui Belle nõustub tema abieluettepanekuga. Taas keeldudes haarab neiu võlupeegli, tõestamaks kõigile, et koletis on olemas ja tema isa ei ole sugugi mõistust kaotanud. Mõistes, et Belle'il on koletise vastu tunded tekkinud, ärgitab Gaston külarahvas vaenu ning veenab neid, et koletis on ohtlik ja ta tuleb hävitada. Jõuk marsib elukat tapma ning Belle ja Maurice tõttavad koletist hoiatama.

Kui külaelanikud jõuavad lossini, algab tõeline lahing. Nõiutud teenrid võitlevad oma võlutrikkidega kavalalt ründajate vastu. Ent murtud südamega Gaston on järjekindel ja jahib koletist, et ta tappa. Gaston meelitab koletise välja, valetades Belle'i tunnete kohta. Järsku mõistab koletis, et Belle on naasnud. Võitlus jätkub, kuni viimaks on koletis Gastoni kindlalt oma haardesse saanud. Gaston palub oma elu eest ja koletise inimlik pool jääb peale: ta laseb ara riiukuke vabaks, kuid Gaston pussitab teda selga. Viimases raevuhoos lükkab koletis Gastoni ja too saab hukka. Koletis ise on saanud raskelt haavata ning variseb kokku. Kui koletis jääb vaikseks, arvab Belle, et ta on hinge heitnud. Nuttes ütleb ta koletisele: „Ma armastan sind.“ Just sel hetkel langeb viimane roosileht...

Jutustaja – Mairo Libba

Belle – Saara Kadak

Walter Crane, 1875

Terri Windling „Kaunitar ja koletis“

Katkendeid esseest

„Kaunitar ja koletis“ on hea näide muinasjutust, millest oleme harjunud mõtlema kui ananüümsest kaugest minevikust pärit loost. Tegelikkus on pisut teistsugune. Loo on kirjutanud prantsuse kirjanik Gabrielle-Suzanne de Villeneuve 1740. aastal.

De Villeneuve oli osa prantsuse muinasjutukirjutajate „teisest lainest“ („esimesse lainesse“ kuulus näiteks Charles Perrault). Kui de Villeneuve asus oma lugu kirjutama, oli ta päris kindlasti mõjutatud varasemate kirjanike töödest, „Amori ja Psyche“ loost Apuleiuse „Kuldse eeslis“ ja mitmetest folkloorsetest „Loom peigmeheks“ – tüüpi legendidest. Valmiskirjutatud muinasjutt oli aga algupäraselt tema enda oma ja mõeldud eelkõige kriitikana toleaegele abielusüsteemile, milles naistel oli õige vähe seaduslikke õigusi. Nad ei saanud valida abikaasat, nad ei võinud keelduda abielulisi kohustusi täitmast, neil ei olnud õigust oma varandusele ja nad ei tohtinud lahutust algatada. Tihti anti nelja-viieteistaastased tütarlapsed naiseks neist kümneid aastaid vanematele meestele. Nii-õelda sobimatult käituvad naised suleti vaimuhaigetele mõeldud asutustesse või nunnakloostritesse. 17. ja 18. sajandi naiskirjanikud võtsid sellise suhtumise vastu tihti üsna kriitiliselt sõna ja püüdsid tutvustada armastuse ja austuse võimalikkust eri sugupoolte vahel.

De Villeneuve'i „Kaunitar ja koletis“, mis oli üle saja lehekülje pikk ja mõeldud täiskasvanud lugejale, erineb tänapäeval tuntud lühemast versioonist.

Loo algul on kaunitari saatus tema isa kättes, kes annab oma elu päästmiseks tüdruku koletisele. Koletis on tõeliselt metsik, mitte lihtsalt karusnahaga kaetud kaunishing. Ta on inimeste maailmale kadunud olend. Lugu ise räägibki pigem koletisest tema teeidmisel tagasi inimeste juurde. Selles muinasjutus leiab lõplik muutumine aset alles pärast abiellumist – tütarlaps ärkab hommikul abieluvoodis inimprints'i kõrval.

16 aastat hiljem avaldas madame Leprince de Beaumont, prantslanna, kes töötas guvernandina Inglismaal, Villeneuve'i loo lühendatud variandi noortele hästikasvatatud daamidele mõeldud ajakirjas. Ta kohandas oma lugu vastavalt lugejaskonnale, näidates mahedamates toonides nii sensuaalsust kui implitsiitset kriitikat korraldatud abielu suhtes. Leprince de Beaumonti ja paljudes järgnevates sama loo versioonides muutub lugu palju didaktilisemaks. Koletise muutumise asemel rõhutatakse kaunitari muutumist, kes peab õppima nägema välimuse taha ja ära tundma hea mehe koletise sees. Selliste muutuste tuules näeme kriitilise ja mässumeelse jutu kujunemist aina enam ja enam moraalitsevaks ning suunatuks järjest noorematele lugejatele. 19. sajandiks on koletise hirmutavast olemusest järele jäänud vaid kostüüm.

20. sajandil lisandus uusi vaatenurki – üks põnevamatest on prantsuse näitekirjaniku Fernand Nozier' loodud täiskasvanute versioon muinasjutust, kus koletise printsiks muutumine on kaunitarile pigem pettumus („Armusin pööraselt ebatavalisse olevusse, ja ühtäkki muutub mu peigmees tavaliseks, teistest eristamatuks nooreks meheks!“)

Märkimisväärseks on oma lähenemiselt peetud ka Jean Cocteau 1946. aastal linastunud ja ajaproovis klassikaks muutunud mängufilmi, milles režissöör ilmutab suurt ja sügavat mõistmist allikmaterjali suhtes ning pöörab suurt tähelepanu valgus- ja kujundusdetailidele.

Lõpetuseks – tundub, et kaunitari ja koletise loo tõlgendamisvõimalused ei ole veel kaugelki otsa saanud – iga põlvkond loob oma „Kaunitari ja koletise“, sest seda muinasjuttu on aastate jooksul lugemataid kordi seatud nii filmilinale, lavale, proosasse, televisiooni kui animatsiooni ja tõenäoliselt tehakse seda tulevikus veel palju kordi.

Jutustaja – Hubert Uku Prank, Belle – Kärt Anton

Gaston – Oliver Timmusk

Madame Riidekapp – Kristina Vähi

Belle – Saara Kadak, Maurice – Andres Mähar

Gaston – Mihkel Tikerpalu

Lumière – Juss Haasma, Babette – Nele-Liis Vaiksoo

Cogsworth – Aivar Tommingas, Le Fou – Norman Salumäe

Chip – Hannes Hanimägi, Lumière – Silver Laas, Proua Potts – Merle Jalakas

Koletis – Kalle Sepp, Belle – Kärt Anton

Värvi oma võlumaailm!

KAUNITAR JA KOLETIS

Cogsworth – Aivar Tommingas
Lumiére – Juss Haasma

Babette – Anett Viinalass

Le Fou – Norman Salumäe
Gaston – Oliver Timmusk

Le Fou – Saamuel Pilpak
Monsieur D'Arque – Risto Orav
Gaston – Oliver Timmusk

Maurice – Simo Breede, Belle – Kärt Anton

Cogsworth – Lauri Liiv

Proua Riidekapp – Karmen Puis

Koletis – René Soom

Belle – Saara Kadak, Chip – Kardo Koppel, Proua Potts – Ele Millistfer

GEORG MALVIUS on õppinud Stockholmi Draamakunsti Instituudis lavastamist, Karlstadi Ülikoolis ajalugu ning Stockholmi Ülikoolis psühholoogiat, romaani keeli ja ajalugu. 1991. aastal valiti ta Göteborgi Ülikooli ja 1996. aastal Müncheni Ülikooli muusikaliteaduskonna professoriks. Ta on õpetanud näitlemist, muusikalikunsti ning lavastamist ligikaudu kahekümnes riigis. Ta on kirjutanud ka mitmeid näidendeid ja muusikale. Georg Malvius on töötanud kunstilise ja tegevjuhina neljas teatris Rootsis ja Soomes. Ta on lavale toonud enam kui 60 näidendit, 20 ooperit ja 70 muusikali Rootsis, Soomes, Eestis, Leedus, Norras, Ühendkuningriikides, Saksamaal, Austrias, Ungaris, Monacos, Hiinas ja mujal. Eestis on Georg Malvius lavastanud üle kahekümne aasta. Vanemuises on ta lavale toonud Webberi muusikali „Jesus Christ Superstar“, Ulvaeuse & Anderssoni „Chessi“, Abrahami opereti „Savoy ball“, Shermanite muusikali „Mary Poppins“, Jacobsi/ Casey muusikali „Grease“, Gordoni näidendi „Vihmamees“ ja Webberi muusikali „Ooperifantoom“. Rahvusoperis Estonia: Bocki „Viiuldaja katusel“ (1989 ja 2016), Rossini „Sevilla habemehajaja“, Donizetti „Armujook“ ning kevadel 2019 jõuab lavale „West Side Story“. Lisaks on Eesti lavadele jõudnud Dickensi „Nicholas Nickelby“, Kushneri „Inglid Ameerikas“ ja Ashmani/Menkeni „Väike õuduste pood“, Normani/Stoppardi/Halli „Armunud Shakespeare“, Kanderi „Ämbliknaise suudlus“ (kõik Eesti Draamateatris), Boubliili/Schönbergi „Hüljatud“ (2001) ja „Miss Saigon“, Barti „Oliver!“ (kõik Tallinna Linnahallis), Shermani „Bent“ (Vanalinnastuudios), Kanderi „Kabaree“ (Vene kultuurikeskuses), Larsoni „Rent“ (Club Hollywoodis), (2009). Malviusele on antud kunstiliste saavutuste eest 13 auhinda, neist kaks aasta parima lavastaja tiitlit Eestis: „Viiuldaja katusel“ (1991) ning „Oliver!“ (2003) eest.

MARTIN SILDOS lõpetas 2010 Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia dirigeerimise erialal ning 2012 omandas magistrikraadi prof Toomas Kapteni juures. 2011–2012 õppis orkestridirigeerimist Viini Muusika ja Kaunite Kunstide Ülikoolis professor Uroš Lajovici juhendamisel. Sildos on juhatanud mitmeid orkestreid: ERSO, Vanemuise SO, Corelli Barokkorkester, Üle-Eestiline Noorte SO ja Kammerorkester, Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia SO jt. On töötanud ka mitmete kooridega: Revallia Kammermeeskoor, Nargen Festivali koor, Eesti Rahvusmeeskoor, kammerkoor Voces Musicales jt. Tihe koostöö seob teda ka Corelli Barokkorkestriga ning alates 2013 Tallinna Muusikakeskkooli Sümfooniaorkestriga. Alates 2014. aastast on Sildos Vanemuise teatri dirigent. Vanemuises on ta välja toonud Webberi „Ooperifantoomi“ (koos Tarmo Leinatammega), muusikalikontserdid Memory, Anderssoni & Ulvaeuse muusikali „Mamma Mia!“, Pajusaare lastemuusikali „Lotte Unenäomaailmas“, balleti „Lumekuninganna“, Schönbergi/Menkeni muusikali „Hüljatud“ ja Sondheimi muusikali „Sweeney Todd“.

IIR HERMELIIN lõpetas 1997. aastal Eesti Kunstiakadeemia lavastuskunsti osakonna. Iir Hermeliin on saanud Eesti Teatriliidu aastapreemia Parima kujunduse eest muusikateatri kategoorias 2004 ja 2012, ning Eesti Lavastuskunstnike Liidu auhinna Parima kujunduse eest 2004. aastal.

Olulisemaid töid Vanemuise teatris: Kundera „Jacques ja tema isand“, Stiles/Drewe „Inetu“, Kauksi Ülle „Taarka“, Shakespeare/Fanari ballett „Suveöö unenägu“, Ernits/Pöldma/Pajusaar/Tungal „Detektiiv Lotte“, Luts/Ehala „Nukitsamees“, Kauksi Ülle „Peko“, Tubina ooperi „Reigi õpetaja“ lavakujundus, Webberi muusikal „Ooperifantoom“, Mitani/Toikka „Naeru Akadeemia“ (kostüümid Eve Ormisson), Ernits/Pöldma/Pajusaar/Mäeots „Lotte Unenäomaailmas“ (koostöös Rosita Rauaga) ja Sondheimi „Sweeney Todd“.

Iir Hermeliin on teinud lavakujunduse ka Eestis toimunud Eurovisiooni lauluvõistlusele 2002, filmikujunduse Kilmi/Reinumägi mängufilmile „Sigade revolutsioon“ ja Euroopa Filmiauhindade gala lavakujunduse Nokia Kontserdimajas 2010.

MARE RAIDMA on filmi- ja teatrikunstnik. Ta on lõpetanud 1982 ENSV Riikliku Kunstiinstituudi kunstilise kostüümi eriala. kujundanud kostüüme rohkem kui 30 filmile. Ta on teinud kunstnikutööd vähemalt 30 näidendile ja ooperilavastusele, teleseriaalidele („Vabariigi valvur“, „M Klubi“, „Ohtlik lend“, „Tuulepealne maa“, „ENSV“) ning kõikvõimalikke muid kujundustöid. 2017. aastal pälvis Mare Raidma Eesti Kultuurkapitali Audiovisuaalse kunsti sihtkapitali missioonipreemia filmikunsti parandi säilitamise ja filmikostüümide näituste korraldamise eest.

ADRIENNE ÅBJÖRN on koreograaf. Ta on töötanud tantsuõpetajana nii Rootsis kui Soomes ja hetkel õpetab ta džässantsu Stockholmi Balletiakadeemias mille ta lõpetas 2004. Adrienne on olnud mitme muusikali koreograaf ja liikumist seadnud ka suurematele üritustele. Vanemuises on ta olnud koreograaf muusikalidele „Grease“ ja „Ooperifantoom“ (lavastaja Georg Malvius). Lisaks seadis Adrienne liikumise Malviuse lavastatud Donizetti ooperile „Armujook“ ja muusikalile „Viiuldaja katusel“ Rahvusoperis Estonia. Viimase aja töödest on olulised veel „Cats“ ja „Sugar“ Tampere teatris ja „Rent“ Vilniuse Noorteteatris Leedus.

PALLE PALMÉ on oma erialal üks Euroopa hinnatumaid spetsialiste. Rootsisis on ta pälvinud Kuldse Maski teatriauhinna (Guldmasken). Ta on kavandanud valguskujunduse paljudele muusikalidele üle kogu maailma. Vanemuise teatris on ta osalenud selliste muusikalide lavaetoomises nagu Elton Johni „Aida“, Webberi „Jesus Christ Superstar“, „Cats“, „Evita“ Bernsteini „West Side Story“, Ulvaeuse ja Anderssoni „Chess“, Styne'i „Sugar“, Kander/Ebbi „Ämbliknaise suudlus“ ja „Cabaret“, Hammersteini „Helisev muusika“, Richard M. Shermani ja Robert B. Shermani „Mary Poppins“, Jacobs/Casey „Grease“ ja Andrew Lloyd Webberi „Ooperifantoom“. lisaks on ta Donizetti ooperi „Maria Stuarda“ valguskujunduse autor. Ta on teinud koostööd balletiteatriga Cullbergbaletten ja rahvusoperiga Estonia.

✿ Koletis/prints

RENÉ SOOM on õppinud klassikalist laulmist 2001–2004 Eesti Muusikaakadeemias ja jätkanud 2004–2008 samas ka magistriõppes. Rahvusoperis Estonia on René Soom töötanud alates 1997. aastast, solistina 2005. aastast. Alates aastast 1998 on René Soom olnud seotud ka teatriga Varius, kus on kaasa teinud paljudes lavastustes. Tema repertuaari kuuluvaid rolle lastelavastustes: nimiosa Aintsi/Wimbergi muusikalis „Karlsson katuselt“, Dandini (Rossini „Tuhkatriinu“), John Canty (Pajusaare „Prints ja kerjus“), Kindral Junot ja Taat (Kaumanni „Mina – Napoleon!“). Ta on edukalt esinenud ka kammerlauljana ja teinud draamarolle, nt Nimetu Tammsaare „Juuditis“; Eesti Muusikaakadeemiaooperistuudio lavastustes Papageno (Mozarti „Võluflööt“), Isa (Humperdincki „Hans ja Grete“). 2016. aastal oli René Soom Eesti Teatriliidu aastaauhinna nominent 2015. aasta loominguga eest muusikalavastuse auhinnale mitmekülgsete rollilahenduste eest lavastustes „Karlsson katuselt“, „Tsirkusprintsess“ (RO Estonia) ja „Unustatud primadonna Els Vaarmann“ (Teater Varius).

✿ Koletis/prints

KALLE SEPP on 2007 lõpetanud Tallinna Ülikooli matemaatika ja loodusteaduste teaduskonna. 2009. aastast töötab revüüteatri Starlight Cabaret õhtujuhi ja lauljana. Lisaks laulab ta veel Tallinna Ülikooli Meeskooris (oli 2003–2013 koori president) ja on solist bändides „The Purple Gang“ ja „Locomotiv“. Ta on üles astunud Vanemuise muusikalides – Juan Peróni rollis Webberi muusikalis „Evita“, Ooperifantoomi, Raouli ja Monsieur André rollis Webberi muusikalis „Ooperifantoom“ ja Anthony Hope’ina Sondheimi muusikalis „Sweeney Todd“. Ta on mänginud teleseriaalides „Kelgukoerad“ (2010) ja „Viimane võmm“ (2015).

Kalle Sepp võitis 2016. aastal meelelahutussaate „Su nägu kõlab tuttavalt“ viienda hooaja.

✿ Belle

SAARA KADAK on õppinud näitlejaks Viljandi Kultuuriakadeemias. Ta on Rakvere Teatri näitleja. Saara on kaasa teinud nii teatrilavastuses (Tartu Uue Teatri „Kremlis ööbikud“, Rakvere Teatri „Kolm öde“, NUKU muusikalis „Kevadine ärkamine“ jpt) kui ka tele- ja filmitöödes („Nullpunkt“, „Lõbus perekond“, seriaalides „Alpimaja“, „Viimane võmm“, „Klass – elu pärast“, „Vabad mehed“ jt) Saara sai 2016 telesõus „Su nägu kõlab tuttavalt“ II koha ja osaleb 2018 selle „kuldse hooajal“.

✿ Belle

KÄRT ANTON on laulja ja muusikalinäitleja. Hetkel omandab ta kõrgharidust Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemias rütmimuusika erialal. Alates 2018 aastast on ta Eesti Noorte Muusikaliteatri muusikaline juht. Õpingute kõrvalt tegeleb Kärt helikujunduse- ja loominguga: Etno moeshow „OmaMood2017“ (helikujundus), Pille Kannimäe lühifilm „Tulen nii, et tolmas tee...“ (helikujundus), Tanel Tingi monolavastus „Üksindusse“ (helikujundus), ENMT muusikal „Sofia“ (helilooja). Näitlejana on ta üles astunud kõrvalosatäitjana seriaalis „Pilvede all“ ja mängufilmis „Õigus õnnele“.

Muusikaliroolid: Britta („Suvelõõm“, ENMT), Luule („Hammasratas vahel“, ENMT), Lumivalgeke („Pärast õnnelikku lõppu“, ENMT), Tiina (Tiit Kikase ja Jaagup Kreemi „Libahunt“, ENMT), Eponine (Schönbergi „Hüljatud“, Teater Vanemuine), Aelita („Aelita 2.0 - märka inimeses imet“, ENMT/Sillamäe Lastekaitse Ühing).

*Eesti Noorte Muusikaliteater

✿ Maurice

ANDRES MÄHAR lõpetas 2000. aastal EMTA Kõrgema Lavakunstkooli XIX lennu (juhendaja Ingo Normet). Peale lõpetamist asus tööle Vanemuise teatrisse, kus osales sõnalavastuste kõrval ka muusikalides ja operettides. Aastatel 2006–2011 oli Andres Mähar teatri NO99 koosseisuline näitleja. 2011 aastast töötab taas Vanemuises. Ta on Eesti Näitlejate Liidu liige. Lisaks teatrirollidele on Mähar mänginud mitmetes filmides ja telesarjades.

Rolle Vanemuises: Faust (Goethe „Faust“, 2018), William Baskerville (Eco „Roosi nimi“, 2017), Harry Bright (Andersson/Ulvæus „Mamma Mia!“ 2016), Cassio (Shakespeare „Othello“), Tommy (McPherson „Öörändurid“), Ivvan Kalju (Kauksi Ülle „Obinitsa“), Leo Leike (Glattauer/Pakk „Hea põhjatuule vastu“), Mihkel (Raud/Noormets „Musta pori näkku“), Jem (Lee „Tappa laulurästast“), Väike onu (Lindgren „Väikese onu saaga“), Peko (Kauksi Ülle „Peko“), Reverend John Hale (Miller „Salemi nõiad“), Riff (Bernstein „West Side Story“), Mereb (John/Rice „Aida“), Fedka (Bock „Viiuldaja katusel“), Andreos; Polyneikes; Antigone (Sophokles/Euripides/Unt „Vend Antigone, ema Oidipus“) jpt.

✿ Maurice ✿ Monsieur D'Arque

SIMO BREEDE alustas lauluõpinguid 2002 H. Elleri nimelises Tartu Muusikakoolis, 2009–2010 õppis Rooma Santa Cecilia Konservatooriumis vahetusüliõpilasena ning 2010–2011 oli Rahvusoper Estonia noorte solistide ooperiakadeemia liige. 2011. aastal lõpetas magistrantuuri Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias Jaakko Ryhäneni käe all. Alates 2013 on Simo Vanemuise teatri solist.

Rolle Vanemuise laste- ja koguperelavastustes: Isa (Aintsi „Guugelmügel-punktkomm“), Adalbert (Pöldma/Ernitsa/Pajusaare/Tungla/Jonase „Lotte Unenäomaailmas“), Pisik (Sisaski „Sööbik ja Pisik“), Lumemees (Aintsi „Rehepapp“), Robertson Ay/Northbrook (Disney ja Cameron Mackintoshi „Mary Poppins“).

✿ Gaston

MIHKEL TIKERPALU on näitleja ja teatripedagoog. Ta on lõpetanud Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia lavakunstkooli 24. lennu. Alates 2010. aastast töötab NUKU teatris. Lisaks sellele on kaasa teinud MTÜ Ajateatri, Vana Baskini Teatri ja Vanemuise teatri lavastustes. Dubleerib ja loeb peale animafilmidele nii ERR-is, kanalil Kidzone kui ka Orbital Vox'is. Teatritarkusi jagab Tallinna Rahumäe Põhikooli õpilastele ja aastatel 2016–2018 juhendas NUKU teatri noortestudiot. On kaasa teinud NUKU teatri muusikalides „Libahunt“, „Kevadine ärkamine“ ja „Shrek“ ning Vanemuise teatris Schönbergi muusikalis „Hüljatud“ (Grantaire). Tema tuntuim roll on seriaalis „Õnne 13“, kus juba 2009. aastast kehastab ta juustutalu noorperemeest Ints Kattaid.

✿ Gaston

OLIVER TIMMUSK õppis laulma Toomas Volli laulustuudios Pärnus. Alates 2012. aastast töötab Oliver Vanemuise ooperikooris ning teeb rolle mitmetes muusikalides ja ooperites - Putukas, Uks nr 3 (Pöldma/Ernitsa/Pajusaare/Tungla/Jonase „Lotte Unenäomaailmas“), Pepper (Anderssoni/Ulvæuse „Mamma Mia!“), Legles (Schönbergi „Hüljatud“), Vanaema (Aintsi „Guugelmügel-punktkomm“). Lisaks soleerib Oliver bändides Kognito ning The Masquerade.

✦ LeFou

NORMAN SALUMÄE omandas muusikalise hariduse G. Otsa nimelises muusikakoolis ja WAF laulukoolis. Ta on laulnud Estonia poiste- ja meeskooris ja tema esimene teleprojekt oli „Eesti otsib superstaari“ kus saavutas II hooajal viienda koha. Norman on kolmel korral osalenud Eesti Laulul, kus suurima tunnustuse sai 2013. aastal enda kirjutatud looga „Search“. Ta on kaasa teinud mitmetes lavastustes nagu Jacobsi/Casey muusikal „Grease“ (Teater Vanemuine), Wedekindi „Kevadine ärkamine“ (NUKU Teater), Barti „Oliver!“ (Smithbridge Production, Linnahall), Lawrence'i „High School Musical“ (NUKU teater), Bocki „Viiuldaja katusel“ (RO Estonia) jt. Norman on olnud tegev TV3 menusaate „Me armastame Eestit“ professionaalses stuudiobändis.

✦ LeFou

SAAMUEL PILPAK on laulmisega tegelenud juba varasest noorusest, ta alustas sellega WAF laulukoolis 9-aastaselt. Saates „Eesti Otsib Superstaari“ jõudis ta viimasel hooajal 20 parima hulka. Näitlemisega alustas Saamuel 6-aastaselt. Esimene ülesastumine oli Rogersi/Hammersteini muusikal „Tuhkatriinu“ aastal 2005.

✦ Lumière

JUSS HAASMA on Eesti näitleja. Ta lõpetas Tallinna Vanalinna Hariduskollegiumi ja 2008. aastal Eesti Muusikaakadeemia kõrgema lavakunstkooli XXIII lennu. 2008–2009 töötas ta Ugala teatri näitlejana. Alates 2009. aastast on ta vabakutseline, teeb kaasa seriaalides, mängufilmides ja erinvates projektides (näiteks Tartu Uue Teatri lavastuses „Raudmees“ ja „Kremlis ööbikud“). 2015. aasta sügisel osales ta TV3 telesaates „Su nägu kõlab tuttavalt“.

Vanemuise lavastusest on ta kaasa teinud Maseroffi/Kanderi muusikal „Cabaret“, lastemuusikal „Lotte reis Kuule“ ja suvelavastuses „Peko“.

✦ Lumière

SILVER LAAS lõpetas Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia jazzlaulu erialal. Laiemalt tuntakse teda ansambel Trafficu lauljana, kuid Silver on osalenud ka mitmetes muusikalides: Jacobsi/Casey „Grease“ Vanemuises, Wedekindi „Kevadine ärkamine“ ja „High School Musical“ NUKU teatris, Leigh' „Mees la Manchast“ rahvusoperis Estonia ja paljudes erinevates muusikaprojektides. Silver on teinud koostööd ka Tallinna Kammerorkestriga ja Estonian Dream Big Band'iga.

✦ Cogsworth

AIVAR TOMMINGAS lõpetas 1978. aastal Tallinna Riikliku Konservatooriumi lavakunstkateedri ja töötab alates sellest Vanemuise teatris näitlejana. Aivari tuntumaid muusikarolle: Joe (Styne'i „Sugar ehk Džässis ainult tüdrukud“), Alfred Doolittle ja Henry Higgins (Loewe'i „Minu veetlev leedi“), Cervantes/Don Quijote (Leigh' „Mees La Manchast“), Fagin (Barti „Oliver!“), Magaldi (Webberi „Evita“), Heroodes (Webberi „Jesus Christ Superstar“), Kõuts Testamenticus (Webberi „Cats“), Vangivalvur (Straussi „Nahkhiir“), Mustafa (Abrahami „Savoy ball“), Härra Schulz (Kanderi „Cabaret“), Oskar/Draakon Otto (Põldma/Ernitsa/Pajusaare „Detektiiv Lotte“) jpt.

2004. aastal pälvis ta Eesti Teatriliidu muusikateatri auhinna ja Salme Reegi nimelise auhinna.

✦ Cogsworth

LAURI LIIV on laulja ja muusikaliartist. Ta õppis G. Otsa nim Tallinna Muusikakoolis pop-džäss laulu erialal ja on osalenud rohkem kui 30 muusikalis nii Eestis kui välismaal. Vanemuises: Robertson Ay (Disney ja Cameron Mackintosh „Mary Poppins“), Monsieur Firmin (Webberi „Ooperifantoom“), Monsieur Thénardier (Schönbergi „Hüljatud“), Beadle Bamford (Sondheimi „Sweeney Todd“). Lauri on bändi Black Velvet solist. Lisaks on ta teinud draamarolle ja olnud mitmetes teleprojektides nii osalejana kui ka saatejuhina. Sügisel 2018 näeb teda ühe osalejana populaarse tele-show „Su nägu kõlab tuttavalt“ kuldses hooajas.

✦ Emand Potts (Teekann)

MERLE JALAKAS lõpetas 1996 Eesti Muusikaakadeemia ja on täiendanud end paljudel meistrkursustel. Alates 1995. aastast on Merle Vanemuise teatri ooperi- ja operetisolist. Ta laulnud soolopartiisid ka mitmetes suurvormides.

Rolle Vanemuise laste- ja koguperelavastustes: Sinine (Aintsi „Guugelmuugel-punktkomm“), Lotte ema; Kaelkirjak (Põldma/Ernits/Pajusaar/Tungal/Jonas „Lotte Unenäomaailmas), Haldjas (Põldma / Pajusaare „Lotte jõulupidu“), Nõid Minna (Aintsi „Rehepapp“), Haldjas (Lutsu / Ehala „Nukitsamees“), Greteke (Humperdincki „Hansuke ja Greteke“), Polünesia (Lusensi „Doktor Dolittle ja lindude ooper“), Helbeke (Kapi „Talvemuinasjutt“), Lillevõlur (Ehala „Lumekuninganna“), Winifred Banks (Disney ja Cameron Mackintoshi „Mary Poppins“), mängib ooperitundides „Appi! Ooper!? 1. tund“ ja „Appi! Ooper!? 2. tund“.

✦ Emand Potts (Teekann)

ELE MILLISTFER on laulja, muusikaliartist, lauluõpetaja ja laulukirjutaja. Ta on õppinud G. Otsa nimelises muusikakoolis laulmist ja TÜ Viljandi Kultuuriakadeemias lauluõpetaja eriala (õp Sirje Medell). Ta on teinud palju rolle erinevates muusikalides nii Eestis kui välismaal, Vanemuises näiteks Fantine'i (Schönbergi „Hüljatud“) ja Donna (Anderssoni & Ulvaeuse „Mamma Mia!“). Mängis peaosas ning kirjutas muusika suvelavastusele „Luke Venus“ (Puusepp, Luke mõis 2018). Erinevate kollektiividega on Ele Millistfer esinenud paljudel muusikafestivalidel ja andnud arvukalt kontserte. Ele töötab lauluõpetaja ja lasteteatri juhendajana Suure-Jaani muusikastuudios ning juhendab Pilistvere koguduse noorteansamblit ja koore E Studio koori- ja tantsukoolis. 2015. aastal sai Ele Millistfer Eesti Kultuurkapitali aastapremia edukate ettevõtmiste eest Suure-Jaani Muusikalistuudios: Aasta Kultuuritegija 2015.

✦ **Babette (Tolmuhari)**

NELE-LIIS VAIKSOO alustas muusikalilaulja karjääri 16-aastaselt, mil kehas tas peaosalist Sarah'it Steinmani muusikalis „Vampiiride tants“. Sama rolli mängis aastatel 2008-2010 ka Saksamaal Oberhausenis Roman Polanski lavastuses. Tähtsaimad muusikaliroolid: Fantine (Schönbergi „Hüljatud“), Mary Poppins (Disney ja Cameron Mackintoshi „Mary Poppins“), Maria (Bernsteini „West Side Story“), Fiona (Tesori „Shrek“), Tuhkatriinu (Rodgersi ja Hammersteini „Tuhkatriinu“), Jemima/Rumpleteaser (Webberi „Cats“), Serena Katz (Margoshes'i „Fame“), Bet (Barti „Oliver!“). Schönbergi muusikali „Miss Saigon“ (Kim) on esitanud nii Eestis kui ka reisinud sama lavastusega Saksamaal ja Luxemburgis. Lisaks on andnud oma hääle Disney animafilmidele „Rapunzel“ (nimiosa), „Pahupidi“ (Vastikus) ning „Lõvikuningas“ (Nala). Rahvusoperis Estonia võis teda näha Vinteri muusikali „Pipi Pikksukk“ nimiosas.

✦ **Babette (Tolmuhari)**

ANETT VIINALASS alustas laulmist juba 2-aastaselt ning jätkas laste estraadiringis, kus sai ka esimesed kogemused muusikalilaval. Pärast osalemist 2006. aasta Laulukarusselli konkursil hakkas Anett laulma Kaari Sillamaa Kaunite Kunstide Koolis. Hiljem jätkas ta lauluõpinguid WAF laulu- ja tantsukoolis, mis on andnud võimaluse olla taustalauljaks mitmetele Eesti artistidele ja muusikakollektiividele. Esimese suure lavakogemuse sai Anett Vanemuises 2013. aastal, kus osales Jacobi/Casey muusikalis „Grease“. Suurim roll on olnud RO Estonias 2016. aastal esietendunud Bocki muusikalis „Viuldaja katusel“, kus mängis Hodelit.

✦ **Madame de la Grande Bouche (Madame Riidekapp)**

KARMEN PUIS lõpetas 1993. aastal Tartu H. Elleri nim Muusikakooli ning 1997. aastal Eesti Muusikaakadeemia. 2005 omandas Eesti Muusikaakadeemias Jaako Ryhäneni juures magistrikraadi (cum laude). Alates 1997. aastast töötab Karmen Puis Vanemuise teatris ooperi- ja operetisolistina. Tema rolle Vanemuise laste- ja koguperelavastustes: Hansuke (Humperdincki „Hansuke ja Greteke“) Abtiss (Rodgersi / Hammersteini „Helisev muusika“), Ema (Lutsu / Ehala „Nukitsamees“), Liina (Aintsi „Rehepapp“), Valge (Aintsi „Guugelmugelpunktkomm“). 2010. aastal pälvis Karmen Georg Otsa nimelise preemia, 2012 Teatriliidu aastapreemia Elisabetta I ja Hanna Glawari rollide väljapaistva ja kunstiliselt veenva esituse eest lavastustes „Maria Stuarda“ ja „Lõbus lesk“.

✦ **Madame de la Grande Bouche (Madame Riidekapp)**

KRISTINA VÄHI on õppinud Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias aastatel 1996–2003, omandades magistrikraadi ooperilaulu erialal. Aastatel 200–2013 töötas Kristina RO Estonias ooperisolistina. 1996. aastal võitis I koha Klaudia Taevi nimelisel Noorte lauljate konkursil. Rollid: Vanemuises: Adina (Donizetti „Armujook“), Lisa (Kálmáni „Krahvinna Mariza“, I Daam (Mozarti „Võlulflööt“, Damon (Händeli „Acis ja Galatea“), Fanny (Rossini „Abieluvelksel“), Soulgirl (Webberi „Jesus Christ Superstar“).

Aastatel 1999–2006 on laulnud Smithbridge Productioni muusikalides: Fiernsteini „La gage aux Folles“, Steinmani/Kunze/Ives'i „Tanz der Vampire“, Schönbergi „Hüljatud“ ja „Miss Saigon“, Barti „Oliver!“ ja Gershwinini „Hull sinu järele“ ning Rodgersi „Tuhkatriinu“.

✦ **Monsieur D'Arque**

RISTO ORAV on õppinud Viljandi Muusikakoolis akordioni erialal ning hiljem Tartus Heino Elleri nimelises Muusikakoolis klassikalise laulu erialal. Alates aastast 2010 olnud Vanemuise ooperikoori liige ning osalenud pea kõigis muusika- ja ooperilavastustes ning taustalauljana muusikakontsertidel Memory.

✦ **Chip**

Noor teetass, emand Teekannu poeg

HANNES HANIMÄGI või **KARDO KOPPEL**

✦ **Jutustaja**

HUBERT UKU PRANK või **MAIRO LIBBA**

Full Synopsis

Act One

Once upon a time there lived a young Prince who had everything his heart desired, but was spoiled and selfish. One night, an old Beggar Woman requested shelter in the Prince's castle in return for a single red rose. Repulsed by her haggard appearance, the Prince sneered at the gift and turned the old woman away. The Beggar Woman warned the Prince „not to be deceived by appearances, for beauty is found within.“ Dismissing her again, the old woman's ugliness melted away to reveal a beautiful Enchantress. The Prince tried to apologize, but it was too late; she had seen that there was no love in his heart. As punishment, she transformed him into a hideous Beast and placed a powerful spell on the castle and all who lived there. The Enchantress left him with only a magic mirror to see the outside world and the rose she had offered, which was truly enchanted. The rose would bloom for many years, but if the Prince did not learn to love another and earn another's love in return before the last rose petal fell, the spell would remain unbroken... and he would remain a Beast forever.

Not far off, there is a village full of ordinary people, living provincial lives... except for two unique inhabitants: the beautiful, intelligent Belle and her father, Maurice, an eccentric inventor. One of the most „popular“ citizens, Gaston, has decided to marry Belle because she's the prettiest, „and that makes her the best.“ Belle cleverly avoids him. At home she finds Maurice working on one of his inventions and can't help but wonder if the townspeople are right: are Belle and Maurice „odd?“ Then, Maurice heads off to the fair wearing the scarf that Belle gave him for good luck. As Maurice rides along in the forest singing (the path grows darker. All of a sudden, he hears a howl. A pack of ferocious wolves appear, and Maurice has to run for safety, leaving his invention and scarf behind. He arrives at a creepy, old castle and pounds on the door.

Once inside the cavernous, seemingly empty castle, Maurice is amazed to discover that the whole manor is populated with enchanted objects which, as the Prince's once-human servants, have also been cruelly transformed by the beggar woman's spell. Lumiere, a charmingly handsome candelabra; Cogsworth, a tightly-wound mantle clock; and Mrs. Potts, a sweetly maternal teapot, try to make Maurice feel more comfortable while, at the same time, attempting to hide him from their master – the Beast. Their attempts prove futile as the Beast bursts into the room. Maurice tries desperately to apologize but the Beast mercilessly throws the old man into the dungeon.

Back outside Belle's cottage, Gaston prepares to propose to his lucky bride. Citing that she „just doesn't deserve“ him, Belle rejects his offer of marriage and disappears into her house. An humiliated Gaston leaves, but more determined than ever to have Belle for his wife. Just then, Lefou appears, looking for Gaston and wearing the scarf that Belle gave to Maurice. Belle makes him confess that he found it in the woods near the crossroads, and she races off alone to find out what has happened to her dear father.

Belle follows her father's trail to the old castle and enters quietly, searching for Maurice. Discovering Belle's presence, enchanted objects hope are once again ignited as they feel she might be the one to help their master break the spell. Finally, Belle finds her father in a dungeon cell. The Beast suddenly appears. Belle begs the Beast to let her father go and offers to become the Beast's prisoner in exchange for her father's freedom. The Beast accepts her offer. At Lumiere's suggestion, the Beast leads Belle to nicer quarters, strictly forbidding her from ever entering the West Wing of the castle. The Beast then demands that Belle join him for dinner. Mrs Potts and Madame Wardrobe try to convince Belle to go down to dinner and give the Beast a chance, but Belle refuses.

Back inside the tavern in town, Gaston is depressed because of Belle's rejection. LeFou and some of the villagers try to rouse his spirits again by reminding him of how admired he is. The ploy works, and Gaston joins in the merriment, dancing and singing of his own merit. In the midst of this bar room revelry, Maurice enters, frantically begging for someone to help him rescue his beloved Belle from the monstrous Beast. As usual, no one takes „crazy old Maurice“ seriously, and they promptly kick him out. But Maurice's rant gives Gaston a new idea.

At the castle, the Beast anxiously awaits Belle at dinner. But, when it is announced that Belle will not come down, the enraged Beast storms up to her room and begins to bully her into joining him. She remains defiant, and the Beast tells her that she is forbidden to eat at all if it is not with him. Afraid that she will never see him as anything but a monster, the Beast reflects on his mistakes. Meanwhile, Belle feels hungry and sneaks out of her room to the kitchen, where she finds Cogsworth and Mrs. Potts. Despite the master's orders, Mrs. Potts insists on feeding the poor girl. Belle is thrilled by this magical dinner party and the wondrous inhabitants of the castle, requesting a tour from her new friends. The objects take Belle through the castle, but she soon slips away from her guides and makes her way to the forbidden West Wing. Once in the Beast's room, she discovers the enchanted rose under a glass case. Just as she is about to touch it, the Beast emerges and bellows at her to stay away. She is so frightened that she breaks her promise and bolts from the castle. The Beast regrets his horrible temper, but it is too late.

Act Two

Fleeing from the castle through the woods, Belle is surrounded by a pack of ferocious wolves. They begin to attack when the Beast heroically appears and fights them off, but not without badly injuring himself. Once inside, Belle tends to the Beast's wounds, and the two of them realize that they have both been at fault in some way. The Beast presents her with his massive and neglected library. She is overjoyed, but the Beast is forced to admit to her that he never learned to read. Feeling suddenly sympathetic toward him, Belle spends the entire day with him, reading the story aloud. Warming to the Beast, Belle tells him that she would like to make a fresh start and invites the Beast to join her for dinner. The servants, having witnessed the invitation, raise their hopes that Belle will help their master break the spell and dream of the possibility of returning to their former selves.

Meanwhile, Gaston and LeFou meet with Monsieur D'Arque, the slimy, calculating proprietor of the local lunatic asylum. Always the fan of the dastardly plot, Monsieur D'Arque agrees to help them, and they all celebrate the intended success of their brilliant scheme.

In the West Wing of the castle, Lumiere and Cogsworth prepare the Beast for dinner with Belle. Shyly, the Beast confesses his love for Belle but admits that he is too afraid to tell her. Finally, the Beast meets Belle, who is dressed in a beautiful golden gown, and they dance together. The Beast tries to express his feelings for Belle but keeps getting cold feet as he notices that Belle is troubled. When asked, she admits that she is worried about her father. The Beast reveals to Belle his magic mirror so that she may see Maurice again. When she looks in the mirror, she sees that Maurice is lost in the woods, attempting to find her. The Beast tells her that she must go to him and insists that she take the mirror with her. Mrs. Potts realizes that he has learned to love at last. However, they feel it is too late for the spell to be broken, as Belle must love him in return.

Belle finds her father, and they return home as Belle explains the Beast's true intentions. Monsieur D'Arque and a mob arrive to take Maurice away to the madhouse. Gaston offers to „clear up this little misunderstanding“ if Belle will agree to marry him. Once again refusing his proposal, she grabs the mirror to prove to the mob that the Beast is real and that her father is not crazy after all. Sensing Belle has acquired feelings for the Beast, Gaston whips the townsfolk into a frenzy by convincing them the Beast is a threat that must be destroyed. As the mob marches to „kill the beast,“ Belle and Maurice hurry off to warn him.

A battle begins when the mob reaches the castle, and the enchanted objects cunningly fight back with their unique skills to drive off the invaders. Still, Gaston remains and hunts the heartbroken Beast to kill him, baiting him with lies about Belle's feelings for the Beast. Then the Beast realizes that Belle has returned to him. The fight continues until the Beast has Gaston firmly in his grasp. Gaston begs for his life, and the Beast's human side triumphs as he sets the cowering bully free. The Beast runs to be reunited with Belle but he is stabbed in the back by Gaston. In a final gasp of fury, the Beast retaliates by knocking Gaston to his death. The Beast collapses and when he falls silent, Belle thinks that he is dead and begins to sob, uttering, "I love you," just as the last petal of the rose falls...

Emakeelne kultuur on hindamatu väärtus.

30. detsembril 2006 asutasime Vanemuise Fondi, et hoida ja toetada Eesti teatrikunsti.

Lubame hea seista fondi käekäigu eest
Olga Aasav, Kalev Kase, Mart Avarmaa, Tartu linn

Vanemuise Fond on loodud teatri töötajate erialase arengu ja koolituse toetuseks.
Fondi on võimalik teha annetusi:
SA Tartu Kultuurkapital / Swedbank IBAN: EE092200221011379347, SWIFT: HABAE2X
SEB Pank IBAN: EE251010102052050006, SWIFT: EEUHEE2X
Märksõna: VANEMUISE FOND

Vanemuise fond tänab:

Olga Aasavit, Andrus Ansipit, Paavo Nõgenet, Mart Avarmaad,
Alar Kroodot, Kalev Kaset, Mati Kermast, Eero Timmermanni,
Tartu linna, Vanemuise advendikontserdil annetajaid.

Aasta toetaja

Ametlik autopartner

kinema

KIA | autospirit

Ametlik hotellipartner Tartus

Ametlik hotellipartner Tartus

Ametlik hotellipartner Tallinnas

DORPAT
HOTELL

LONDON
HOTELL

park inn
Central Tallinn

Tartu
hade mõtete linn

GIGA

KUKU

Postimees

KULTUURIMINISTEERIUM

KULTUURIMINISTEERIUM

AITAN LAPSI

AS GIGA on Vanemuise Sümfooniaorkestri Kassitoome tasuta suvekontserdi peasponsor.

Teatrijuht Toomas Peterson

Muusikajuht Paul Mägi

Balletijuht Mare Tommingas

Draamajuht Tiit Palu

Lavastusala juht Rait Randoja

Lavameistrid Rello Lääts, Imre Toomeoks, Keijo Sepp, Sergei Kornev, Sergei Ivanov, Aigar Kikkas, Mart Visnapuu, Reigo Harkmann, Martin Remmelgas, Andre Luik, Margus Toode, Jorgen Oras, Madis Toimla

Dekoratsiooniala Marika Raudam, Mait Sarap, Ain Austa, Terje Kiho, Andres Lindok, Jane Aus, Katrin Pahk, Innari Toome, Taavi Kask, Aleksandr Karzubov, Indrek Ots, Mart Raja, Armin Luik, Leenamari Pirn, Tarvo Vassil, Arvo Vassil, Eino Reinapu

Kostüümiala Ivika Jõesaar, Liisi Ess, Irina Medvedeva, Ruth Rehme-Rähni, Külli Kukk, Edith Ütt, Ivi Vels, Ljubov Guzun, Valentina Kalvik, Luule Luht, Tia Nuka, Elli Nöps, Natalja Malinen, Inkeri Orasmaa, Daisy Tiikoja, Kaire Arujõe, Heli Kruuse, Marit Reinmets, Olga Vilgats, Kertu Lepasaar, Hanna Annok, Juta Reben, Malle Värno, Toomas Vihermäe, Henn Laidvee

Riietajad Eva Kõiv, Anu Kõiv, Maris Plado, Kadri Kangur

Grimm ja soengud Anne-Ly Randoja, Rutt Laikask, Janika Kolju, Maarja Lõbu, Reet Laur, Mare Kuul, Olga Belokon, Viktoria Rüster, Anne-Marie Kivioja-Noormaa, Kelly Kullerkupp, Gretel Persitski

Rekvisiidiala Liina Martoja, Kärt Paasik, Mirka Porrassalmi, Annaleena Adamson, Paula Palmiste, Kaie Uustal

Valgusala Kaspar Aus, Andres Sarv, Tõnu Eimra, Villu Adamson, Tõnis Järs, Andrus Treier, Madis Fuchs, Tauri Kõtsi, Alvar Fuchs

Heli- ja videomeistrid Vaiko Vreimann, Kalev Kääpa, Karl Lomp, Andreas Kangur, videokujundajad Juho Porila & Janek Savolainen

Täname:

Tulekild Ilutulestikud OÜ (pürotehnilised lahendused); **AS EFFEX** (elektrimaterjalide müük); **E&T** (valgus-, heli – ja videotehnika müük ja rent); **Tanel Linnas** (sporditegevus ning lõbustus- ja vaba aja tegevused Safcracker OÜ); **Merks OÜ** (metallitööd ja metallkonstruktsioonide valmistamine ning eksport);

AW Metall OÜ (mehaaniline metallitöötlus)

Kavalehe teostus:

Kujundus Aide Eendra

Kavas kasutatud joonistused on Iir Hermeliini ja Mare Raidma lava- ja kostüümikavandid „Kaunitarile ja koletisele“

Tekstid Kai Rohejärvi

Fotod proovist Siim Vahur, Kertu Tombak

CV fotod Tõnis Järs

Tõlked Luisa Tõlkebüroo, Kai Rohejärvi

Värske tegija omas žanris.

STONIC

The Power to Surprise

Kultuurselt ahvatlev Kia Stonic koos uue 7-käigulise automaatkastiga.

Lisaks rikkalikule varustusele annab Kia kaasa kindlustatud kvaliteedi, autotööstuse juhtiva 7-aastase garantii, mis on välja teenitud karmile kontrollile alluvate usaldusväarsuse ja vastupidavuse testide tulemusena. Auto Bilt küsitluste järgi on mitmel aastal järjest Kia olnud nii kliendirahulolu, usaldusväarsuse kui pikaajalise kvaliteeditaseme osas kõrgeimal positsioonil Euroopa turu 20 juhtiva autotootja seas.

Kia 7-aastane/150 000 km garantii kehtib kõikides ELi riikides (lisaks Norras, Šveitsis, Islandil ja Gibraltaril). Vastab kohalikele nõuetele ja tingimustele. Kütusekulu (l/100 km)/CO₂ (g/km): linnas alates 6,5/137, maanteel alates 4,9/102, keskmine alates 5,6/127. Kütusekulu on määratud NEDC testiga.

autospirit

Proovisõit on väärt kogemus!

Autospirit Tartu – Turu 47, tel 734 1126, tartu@autospirit.ee

 kinema

25 aastat ustekunsti

kinema.eu

Kinema
avab ukse
teatrielamusele!

vanemuine.ee